

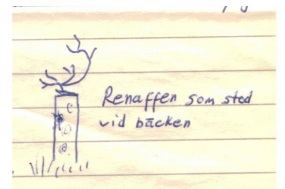
”Utdrag ur en vandrares dagbok” - del III

”Tänkte hälsa på en vän, men ringde inte först...”

19/7

På väg för att hälsa på Rierruogájsie

Ganska soligt, rejält hård vind. Underställ, överdragskläder och vantar. Trots packning svårt hålla balans i steget p.g.a. vind, vinglar hit och dit. men insektsfritt! Ganska mycket gentiana, står en och en och lyser med sin speciella färg. Följer först led mot Åjkije. Bäckens proppad med vattenfall av alla möjliga storlekar i både bredd och fallhöjd. Lämnar led i höjd med Guobtjajávrries sydspets, går upp på åsen Guobtjatjåhkka. Fortsätter däruppe i riktning Trapok. Suvlájvvie gör sitt förvandlingstrick vartefter vinkeln ändras. Renar nere vid Feälluojávrrie, men också uppe hos mig. Ringer Fjällsäkerhetsverkets vädergubbe från Rávratjåhkka, innan mobilskugga. Klart väder imorgon, säger han. slår upp tält på höjden ovanför Trapok. Resning av tält utvecklas till slagsmål mellan mig och tält i den hårda vinden. Varenda sak man lägger ifrån sig ankras genast med sten. Intressanta ljudfenomen från tältet i vinden. Kyligt vid solnedgång. Ylleunderställ utan på det andra stället, raggsockor, yllemössa och vantar och ner i dunsäcken. Har det bra där. På morgonen är tältet krispigt av frost! +2 grader kl 07.

20/7

Blåser lika hårt. Går en bit utmed leden igen mot rengärdet. Nästan varenda rössten ligger ner. Knepigt navigera, om man inte känner vägen. Grips av präktighet och börjar resa sten, kanske någon kommer att gå här för första gången. Effektiv morgongymnastik, resa sten med ryggsäck på! Liggande sten verkar fortsätta. Slutar återställandet när leden går nedåt igen och tar av norrut. Passerar Åjkiejávrrie-sjöarna på östsidan. Blåser nästan omkull mellan Ráddietjåhkka och Giejnuo. Det klara vädret som förutsades är någonannanstans. Går inne i vältrande molntjocka. Blågrå tjockisar står i kö bortifrån nordväst. Ser inte bra ut med tanke på Rierruogájsie. Piparna låter. Tärnor flyger tätt inpå huvudet. Reer tält Málkkietjåhkka. Lom simmar och låter på lilla tjärnen. Börjar vänta på det klara vädret... Örn, fjällvråk* och sällskapsrenar. Väntar hela dagen på bättre sikt. Gör två försök gå uppför Rierruogájsie. Snorhalt. Vid 18-tiden ännu ett försök, moln lättat något. Vid 1200 m går jag in i mjölk. Bara att ge upp. Tillbaka till tältet. Vind ökar och regn kommer. Ledsnar och går ner till Skidbäcken för att lyxa med kaminvärme.

*

”Dvs. nu vet jag att det var fjällvråk. Okunnig som jag är om fåglar, ansåg jag den vara rovfågel, men inte örn. Den hade ett öga under varje vinge, som glodde på mig. Huvudet såg falklikt ut. Bestämde mig för att det var en falk, låt vara rätt stor, av något slag. Just då hör jag en olycklig katt jama i närheten. Ytterst förbryllad att ha ett förrymt husdjur i sällskap ute i fjället, spanar jag efter den. Finner att katten måste befinna sig uppe i luften, klart den är olycklig då! Verkar emellertid alltför orimligt. Har falken tagit en katt i Tärnaby eller Hemavan och flugit hit med den? Inser att det är falken som jamar! Ordet Katafalk får nu en ny innebörd, och befäster min övertygelse om fågelns art. Kort stund efteråt hörs ännu ett jamande, och en fågel till dyker upp. Herr och fru Katafalk följer sedan med på vandringen ett gott stycke”

21/7

Regn vid 05-tiden, regnat hela natten. Vid 8-tiden börjar bergen på andra sidan Tärnasjön ta av sig på kroppen, men behåller mössorna på. Påpekar artigt för Rierruogájsie, att kamraterna börjat byta om. Tydligen var jag inte tillräckligt artig, för han drar ner mössan till knäna igen. Jag väntar. När Tjuhkale och co står i sol, har Rierruogájsie fortfarande kläder på. Moln ligger precis i stråk över. Gör ändå ett nytt försök. Faktiskt lättar sikt något. När nu drygt 1300 m utan större problem. Fortfarande snorhalt. I närheten av 1400 m blir han arg igen och drar på rocken. Inser att jag varit påstridig och inte respekterat ett tydligt nej tack till besök, vilket berget var helt klart i budskap redan igår. Nu befinner jag mig i mjölk. Ber berget om ursäkt och också om hjälp ta mig ner i tjockan. Detta beviljas nådigt. Väl nere tar jag en pratstund med berget och skäms mycket för brist på lyhördhet. Hoppas vi fortfarande är vänner när jag packat igen och lämnar Skidbäcken. Ser mig bakåt hela tiden. Strax innan det bär utför mot Åjkijekåtan står han där i solen, utan rock och hatt. Slår genast ner impuls att hasta tillbaka. Rierruogájsie har förlåtit en envis dummer utan respekt och säger ”välkommen en annan dag”. Går ner till Tärnasjö. Ta mig en öring till middag i Grubbatjeávrrie.

22/7

Varmt, ingen vind. Helvetiska mängder knott. Försök få lunchfisk i tjärnen fick avbrytas, outhärdligt med knott och broms. Går vidare. Slår upp tält på höjd vid Stájinna. Mobil funkar, ringer väder igen. Städmoln syns nämligen. Vädergubbe säger moln men uppehåll. Försöker nu middagsfiska i sjön, men knotten är nu trilliarders miljoner. Får äta potatismos igen. Ganska mycket renar. Går tidigt i sovpåsen, helt förbi av knott. Andas knott, äter knott. Lurar till, väcks av ljud från regn mot tält. Tittar ut. Inget regn. Det är knotten som låter mot tältduken! Lite senare hörs skälla nära och ljud av mumsande ren. Jo, alldeles utanför. Men inte bara det, hela platsen är full av renar, måste vara många hundra. Mäktig syn! Och fler strömmar ner från höjden. Så dyker helikopter upp, med påslagen sirén. Måste vara kalvmärkning på gång. Hela jättehjorden renar föses ihop och drivs norrut över höjden. Kanske till rengärdet vid Trapok? Upplevelse! Hinner knappt hämta mig, förrän åska hörs. Sa vädret inget om! Snart brakar det loss över Norra Storfjället och sydväst bortöver. Undgår lyckligtvis få det rakt över mig. Märkligt fenomen pga solnedgång, regnet som nu vräker ner, är rött! Kanske detta som beskrivs som att ”det regnar blod” i berättelser från förr? Hade tänkt gå vidare inatt, blir kvar nu.

23/7

Samma hetta, fler knott. Och broms. Går på adrenalin mot Serve, för att be stugvärd beställa Torbjörn¹ till imorgon, om möjligt. Hittar några stenar innehållande granater på vägen, en granat lös, får följa med hem. Fjällvråk, ett par, jamar till sällskap en bit på vägen. En död lämmelhona, verkar dött nyss, fortfarande levande ungar i magen. Senare en lämmel till, levande. Dyker in under spång, kommer fram igen och skäller ut mig. Detta är den enda levande gnagare jag sett i år. När Serve i höggradigt adrenalin påslag, vräker i mig chokladkakor och kaffe. Torkar tält och påse. Torbjörn kommer imorgon och hämtar vid båthuset. Förtjusande riphöna vid jaccuzzin, nästan tam. Snyggaste ögonmakeup jag sett!! Orgie på ärtsoppa direkt ur burken och mer chokladkakor. Regn.

¹ Torbjörn kör Ammarnäs båttaxi som transporterar folk och packning över sjön Tjulträsk

24/7

Nerfart till båthuset i våt, ångande djungel, full av knott och broms. Vid båthuset har bromsarna kongress. Vindkläder på, huva upp. Bastu både utanför och inne i kläderna. Tjulträsket kav lugnt, ovanligt. Mötte Mikael V och hans vita vovve i älvbåten ute på sjön.